

GHID DE REFERINȚĂ

Regulile de referință descrise aici urmează convențiile general acceptate în domeniu, așa cum sunt rezumate în Manualul de publicare APA, publicat din când în când (ultima ediție: Manualul de publicare al Asociației Americane de Psihologie, 2009, Ediția a șasea, Asociația Americană de Psihologie). Respectarea uniformă a regulilor de referință este o cerință de bază pentru toate dizertațiile. Cu referința corectă, respingerea formală a disertației și punerea în aplicare a plagiatului pot fi evitate. Cunoașterea plagiatului este extrem de importantă!

CONȚINUT

1. Când AR TREBUI SĂ CONSULTE?
2. LA CE TREBUIE SĂ SE REFERE?
3. CUM SE CONSULTE?
 - 3.1. REFERIRE LA TEXT
 - 3.1.1. Ghid scurt
 - 3.1.2. Instrucțiuni detaliate
 - 3.1.3. Erori tipice
 - 3.2. REFERINȚĂ LA SFÂRȘITUL TEXTULUI (literatura folosită).
Ghid de prezentare generală
 - 3.2.2. Erori tipice
- 3.3. REFERINȚE LA RESURSE ELECTRONICE
4. SOFTWARE UTILIZAT PENTRU REFERINȚĂ

1. CÂND SĂ CONSULTE?

Este întotdeauna necesar să faceți referire atunci când vă bazați pe gândurile, formulările și rezultatele altora. Deoarece munca academică este în esență o activitate de cooperare în care autorii se bazează pe munca celuilalt, referința este o parte integrantă și comună a exprimării propriilor noastre gânduri.

Rețineți că funcția de referință este triplă: 1. recunoaștem proprietatea asupra ideilor; 2. facem urmăriabile contextele de literatură ale propriului nostru management al gândirii; 3. permite altora să le acceseze și, dacă este necesar, să le citească a

¹ Ghidul de referință este o versiune revizuită a ghidului de referință al Departamentului de Psihologie a Universității din Szeged. Sursa originală: Universitatea din Szeged, Departamentul de Psihologie (2012). Consultați corect! Descărcat: 02.01.2015, <http://www.pszich.u-szeged.hu/psy/index.php/en/segedleti/hivatkozasi-szabalyok>.

resursele pe care ne-am construit. Trebuie să ne referim la aceste funcții pentru a fi realizate.

Mai exact, în ce cazuri ar trebui dată sursa folosită în disertația noastră?

Când:

chiar și o scurtă parte din comunicarea scrisă sau orală a altcuiva cităm;
citează liber în rezumat din comunicarea scrisă sau orală a altcuiva ,
parafrázam;
descriem și prezentăm gândurile, opiniile, teoriile (modelul etc.) altcuiva ;
folosim gândurile, opiniile, teoriile (modelul etc.) ale altcuiva pentru a ne construi
propria linie de gândire; un fapt, statistică sau cifră, ilustrare stabilită de altcineva

folosim;

LITERATURĂ. Nu stivuiți ghilimele! Citează doar literal în cazuri justificate, inevitabile! Dacă citați literal, asigurați-vă că includeți și numărul paginii în link-ul text ! Rescrie textul cu propriile cuvinte, în loc să folosești ghilimele în mod inutil. Și în acest caz, trebuie făcută referire la literatura utilizată, dar nu este necesar să se indice numărul exact de pagini.

2. LA CE TREBUIE SĂ SE REFERE?

Sursa primară dacă este posibil. Sursa principală sunt studiile și manualele care prezintă cercetări empirice originale sau studii teoretice. Sursele secundare sunt publicații care descriu și/sau evaluează mai detaliat publicațiile originale. Acestea sunt manualele, care sunt potrivite mai degrabă pentru revizuirea literaturii clasice decât pentru căutarea literaturii de ultimă oră. Sursele terțiare (enciclopedii, dicționare, manuale) cuprind un număr mare de surse primare și secundare. Resursele terțiare pot fi utile în prima etapă a procesului de cercetare atunci când este necesară o revizuire generală, cuprinzătoare a domeniului.

Ce ai citit de fapt ! Aproape toate studiile sunt disponibile online astăzi, așa că încercați întotdeauna să găsiți sursele originale! Cel mai important criteriu este să cunoști partea din sursele de referință pe care o scrii în disertație! Cu toate acestea, dacă mai trebuie să citați o sursă care este complet inaccesibilă (de exemplu, din anii 1800), este permisă referirea la o sursă secundară. În acest caz, ambele literaturi ar trebui să fie marcate cu a

în următoarea formă:... (Geremund, 1851; citat de Koch, 2004, 23) - aici de ex.
Te referi la Geremund, dar nu l-ai citit, ci rezumatul lui Koch).
Cu toate acestea, asigurați-vă că revizuiți toată literatura, căutați referințele originale și folosiți-le ori de câte ori este posibil! Este important ca calitatea disertației dumneavoastră să se deterioreze dacă există o mulțime de surse secundare în ea!

Dacă ați căutat totul și nu ați obținut din greșeală publicația originală, este permisă referirea la rezumat. Este important, însă, că nu se poate construi întreaga disertație pe rezumate, deoarece acest lucru degradează calitatea disertației! Prin urmare, încercați întotdeauna să găsiți publicația originală! Dacă mai trebuie să vă referiți la un rezumat, aceasta este forma potrivită: Meyer, AS, - Bock, K. (1992). Fenomenul vârfului limbii: blocare sau activare parțială? / online / Memory and Cognition, 20, 715–726. Sursa abstractă: PsychINFO Item: 80-16351.

3. CUM SE CONSULTE?

3.1. REFERIRE LA TEXT

3.1.1. SCURT GHID LA REFERINȚE TEXTUALE Forma citărilor depinde de numărul de autori și dacă vrem să ne referim în textul propoziției sau între paranteze la sfârșitul propoziției (ambele sunt posibile). De exemplu:

cel. Primul în text:

„Conform experimentului lui Walker, Stickgold și Robertson (2004)...”

b. Referință suplimentară în text:

„Walker și colab. (2004) au mai constatat că...”;

c. Prima referință la sfârșitul propoziției, între

paranteze: „Studiul a constatat că... (Walker, Stickgold, - Robertson, 2004).”

d. Referință suplimentară în

paranteze: „Studiul a constatat în continuare că... (Walker și colab., 2004).”

Tabelul de mai jos prezintă toate variațiile:

	cel. Primul referință în text	b.Referințe suplimentare în text	c. Primul referire între paranteze	d. Referințe suplimentare în paranteze
1 notificare privind drepturile de autor	Walker (2004)	Walker (2004) (Walker, 2004)	(Walker, 2004)	
2 autori înștiințare	Walker și Stickgold (2004)	Walker și Stickgold (2004)	(Cadru de mers - Stickgold, 2004)	(Cadru de mers - Stickgold, 2004)
3-5 autori înștiințare	Cadru de mers, Stickgold și Robertson (2004)	Walker și personal (2004)	(Cadru de mers, Stickgold, - Robertson, 2004)	(Walker și colab., 2004)
6 sau mai multe notificări privind drepturile de autor	Walker și colab. (2004)	Walker și colab. (2004)	(Walker și colab., 2004)	(Walker și colab., 2004)

3.1.2. GHIDUL DETALIAT - LINK TEXT

Pentru un autor, atunci când se referă la întregul text: referința este dată de prenume și an. De exemplu:

Dislexia este o tulburare care îi împiedică pe copiii altfel sănătoși să poată interpreta literele tipărite (Vellutino, 1994).

Vellutino (1994) definește dislexia ca fiind o tulburare care împiedică copiii altfel sănătoși să poată interpreta fonturile tipărite.

În cazul a doi autori, când ne referim la textul în ansamblu: legăm numele cu simbolul „ ” (pentru articolele scrise în limba engleză cu simbolul „&”). De exemplu:

S-a confirmat că nici comportamentele despre care se crede că sunt pur învățate nu sunt lipsite de constrângeri biologice (Gould – Marler, 1987; Marler – Gould, 1999).

În cazul a 3-5 autori, când se face referire la întregul text, trebuie scrise mai întâi toate numele de familie, urmate de primul autor și „*mtsai*” sau „*et al.*” Din a doua citare. expresie. Dacă ne referim la lucrare de două ori într-un paragraf, este suficient să enumerăm primul autor și colab .. Pentru a doua oară . De exemplu:

Mai multe studii asupra factorilor genetici din spatele IQ-ului au fost efectuate în Minnesota Twin Study (Bouchard, Lykken, McGue, Segal, - Tellegen, 1990). Mai multe studii au arătat valori mai mari de ereditabilitate obținute într-un eșantion omogen din clasa de mijloc (Bouchard et al., 1990).

În cazul a șase sau mai mult de șase autori, chiar și prima referință este prima numele autorului și „et al.” trebuie scrise!

Dacă există autori cu același nume de familie, prima literă a prenumelui le distingem prin scrierea, de exemplu:

... (Kiss A., 2002; Kiss J., 2004);

Când se face referire la mai multe lucrări ale unui autor în același timp între paranteze, apoi numerele anului sunt aranjate cronologic, de exemplu:

... (Fein, 1989, 1999, 2006).

Dacă un autor citează în textul principal mai multe surse care au apărut în același an, indicați în ordine alfabetică:

Sărut 1989a

Sărut 1989b

Dacă se face referire la mai mulți autori între paranteze, în ordine alfabetică enumerăm autorii și separăm numele cu punct și virgulă. De exemplu:

... (Balogh, 1989, 1990; Petneházy, 1990; Zengő, 1980);

Pentru lucrările clasice, dacă este posibil, includeți data publicării originale sau data anului traducerii. De exemplu:

... (James, 1983/1890)

... (Aristotel, tradus în 1952)

Dacă ne referim la o lucrare publicată fără un an, lângă titlul „é. n.” („nd” - fără dată).

Dacă nu aveți un autor sau editor pentru lucrare, ne vom referi la titlu, de exemplu:

... (Merriam-Webster's College Dictionary, 1993, 323.)

Când te referi la o anumită bucată de text sau o citezi literal, este corectă

numărul paginii, în cazul unei referințe mai cuprinzătoare, trebuie indicat și numărul capitolului ,! De exemplu:

... (Tanaka și Cheers, 2004, 224; Vargha, 2000, II.)

Dacă cititorul este referit la literatură suplimentară, „vezi” sau „cf.” (vesd împreună, folosim termenii „vezi”).

3.1.3. ERORI TIPICE

1. Într-o referință textuală, nu abrevierăm „și colegii de muncă”. De exemplu, dacă vă referiți la un studiu realizat de 3 autori, ar trebui să repetați referința o dată în paranteze la sfârșitul propoziției, enumerând numele tuturor autorilor, deoarece acesta este primul prilej de a face referire la acest studiu (vezi tabel).

Exemplu incorect:

Caselli **et al.** (1998) au studiat înțelegerea verbală și gesticulația la dislexici. S-a constatat un decalaj semnificativ în dezvoltarea gesturilor comparativ cu copiii sănătoși (Caselli, Vicari - Pizzoli, 1998).

Exemplul corect

1: **Caselli și colaboratorii (1998)** au studiat înțelegerea verbală și gesticulația la dislexici. S-a constatat un decalaj semnificativ în dezvoltarea gesturilor comparativ cu copiii sănătoși (**Caselli, Vicari, - Pizzoli, 1998**).

Exemplul corect

2: **Caselli, Vicari și Pizzoli (1998)** au studiat înțelegerea verbală și gesticulația la dislexici. S-a constatat un decalaj semnificativ în dezvoltarea gesturilor în comparație cu copiii sănătoși.

2. Dacă în articol sunt 6 sau mai mulți autori, fie ne vom referi la acesta în text cu numele primului autor + cu anul „și colegii”, fie între paranteze cu numele primului autor + "et al." an (vezi tabel).

Exemplu greșit:

Jung și colaboratorii (2009) au dezvoltat o metodă de măsurare a creativității. Pragul critic dintre inteligență și creativitate la indivizii sănătoși (**Jung, Gasparovic, Chavez**) a fost determinat prin măsurarea concentrației de N-acetil aspartat (NAA) și a Indicelui Compozit de Creativitate-CCI, **Flores, Smith, Caprihan, - Yeo, 2009**).

Exemplul corect

1: **Jung și colaboratorii (2009)** au dezvoltat o metodă de măsurare a creativității. Prin măsurarea concentrației de N-acetil aspartat (NAA) și a indicelui de creativitate compus-CCI

a stabilit pragul critic între inteligență și creativitate la indivizii sănătoși.

Exemplul corect

2: Într-o cercetare, a fost dezvoltată o metodă de măsurare a creativității. Pragul critic dintre inteligență și creativitate la subiecții sănătoși (Jung et al., 2009).

3. TEXT DE REFERINȚĂ - NU PRIMA APARIȚIE. Dacă vă referiți pentru a doua oară la un studiu cu 3 sau mai mulți autori, este suficient să enumerați doar primul autor + „et al.” (sau „et al.”), nu trebuie să le enumerați pe toate din nou! O excepție este atunci când există doi autori în studiu: trebuie să scrieți întotdeauna ambii autori (vezi tabelul).

Exemplu incorect:

Dislexia este o tulburare în care capacitatea de a citi a unei persoane este semnificativ sub ceea ce este așteptat pe baza vârstei, inteligenței și educației (Cohan, Price, - Stein, 2006). Problemele cu citirea pot fi înlocuirea literelor, omisiunile, inserările, descrierea și recunoașterea literelor, cuvintelor, numerelor, literele descrise pot fi schimbate sau citite în sens invers.

Ar trebui luați în considerare mai mulți factori de influență atunci când se explorează cauzele care stau la baza dislexiei, cum ar fi caracteristicile genetice, profilul cognitiv individual și factorii de mediu (Cohan, Price, - Stein, 2006).

Exemplu corect:

Dislexia este o tulburare în care capacitatea de a citi a unei persoane este semnificativ sub ceea ce este așteptat pe baza vârstei, inteligenței și educației (Cohan, Price, - Stein, 2006). Problemele cu citirea pot fi înlocuirea literelor, omisiunile, inserările, descrierea și recunoașterea literelor, cuvintelor, numerelor, literele descrise pot fi schimbate sau citite în sens invers.

Ar trebui luați în considerare mai mulți factori de influență atunci când se explorează cauzele care stau la baza dislexiei, cum ar fi caracteristicile genetice, profilul cognitiv individual și factorii de mediu (Cohan și colab., 2006).

4. CĂUTAREA O SURSA EXACTĂ: Dacă descrii lucruri pe care le-ai auzit într-o prelegere (de exemplu, simptomele unei boli), ar trebui să te referi și la un studiu. În principiu, acestea sunt enumerate la începutul oricărui studiu dacă studiul tratează subiectul respectiv, deci ar trebui să fie selectat unul dintre cele în care sunt incluse. Acest lucru este important pentru că de obicei nu artistul a descoperit, descris despre ce vorbește în clasă, ci a fost publicat de alții înainte.

Exemplu incorect:

Dislexia este o dizabilitate parțială în care capacitatea de a citi a unei persoane este semnificativ mai mică decât nivelul așteptat, pe baza vârstei, inteligenței și educației sale (Luca, prelegere). Problemele cu citirea pot fi înlocuirea literelor, omisiunile, inserările, descrierea și recunoașterea literelor, cuvintelor, numerelor, literele descrise pot fi schimbate sau citite în sens invers.

Exemplu corect:

Dislexia este o tulburare în care capacitatea de a citi a unei persoane este semnificativ sub ceea ce este așteptat pe baza vârstei, inteligenței și educației (Cohan, Price, - Stein, 2006). Problemele cu citirea pot fi înlocuirea literelor, omisiunile, inserările, descrierea și recunoașterea literelor, cuvintelor, numerelor, literele descrise pot fi schimbate sau citite în sens invers.

5. REFERINȚA ESTE PARTE DIN PROPOZIȚIA. Referința este și ea parte a propoziției, așa că dacă există o referință la sfârșitul propoziției, punctul de închidere al propozițiilor urmează parantezele și nu este înaintea acestora.

Exemplu incorect:

Lexiconul mental acționează ca un dicționar, pe lângă forma fonetică a cuvintelor, stochează și sensul și face parte din memoria declarativă. (Pinker, 1999)

Exemplu corect:

Lexiconul mental acționează ca un dicționar, stochează sensul în plus față de forma fonologică a cuvintelor și fac parte din memoria declarativă (Pinker, 1999).

6. LOCUL DE REFERINȚĂ ÎN PROPOZIȚIA. Este mai bine să aveți referința la sfârșitul propoziției, nu la mijloc, pentru că îngreunează citirea textului legat, rupe linia gândirii, iar celelalte enunțuri din propoziție sunt din același studiu.

(Uneori, desigur, aveți nevoie și de o referință în timpul unei propoziții, de exemplu, dacă comparăm două metode dintr-o propoziție care au fost folosite în cercetări diferite.) AICI PUNCTUL ÎNAINTE DE PĂRINȚEL

Exemplu incorect:

Mutismul selectiv (SM) este o tulburare de comunicare rară în copilărie (Viana, Beidel, - Rabian, 2009). care acoperă refuzul de a vorbi, adică copiii sunt capabili fizic să vorbească, dar din anumite motive le este frică să comunice.

Exemplu corect:

Mutismul selectiv (SM) este o tulburare de comunicare rară în copilărie care implică refuzul de a vorbi, adică copiii sunt capabili fizic să vorbească, dar din anumite motive le este frică să comunice (Viana, Beidel, - Rabian, 2009).

7. PRENUMELE NU INCLUDEȚI ÎN REFERINȚĂ Abrevierea prenumelor nu este necesară în referința textului!

Există o virgulă înainte de an, nu un punct și virgulă (vezi tabelul).

Exemplu incorect:

Mutismul selectiv (SM) este o tulburare de comunicare rară din copilărie care implică refuzul de a vorbi, adică copiii sunt capabili fizic să vorbească, dar din anumite motive le este frică să comunice (Viana, A., Beidel, D., - Rabian, E. ; 2009). .

Exemplu corect:

Mutismul selectiv (SM) este o tulburare de comunicare rară în copilărie care implică refuzul de a vorbi, adică copiii sunt capabili fizic să vorbească, dar din anumite motive le este frică să comunice (Viana, Beidel, - Rabian, 2009).

8. MENȚIONAREA AUTORILOR ÎN TEXT Dacă enumerați toți autorii, puneți anul între paranteze, pentru că atunci referința va fi corectă. În acest caz, nu trebuie să repetați referința din nou la sfârșitul paragrafului.

Exemplu incorect:

Ramsberger și Marie au cercetat beneficiile unei terapii de auto-ajutorare bazate pe computer. Metoda a fost aceeași în cele două grupe, doar numărul de întâlniri săptămânale a fost diferit. A existat un grup intensiv (5 ore/saptamana) și unul neintensiv (2 ore/saptamana). În cuvintele pe care le-au fost predați, s-a observat dezvoltarea la pacienți, indiferent de grupul în care se aflau (Ramsberger - Marie, 2007).

Exemplu corect:

Ramsberger și Marie (2007) au explorat beneficiile terapiei de auto-ajutorare bazate pe computer. Metoda a fost aceeași în cele două grupe, doar numărul de întâlniri săptămânale a fost diferit. A existat un grup intensiv (5 ore/saptamana) și unul neintensiv (2 ore/saptamana). În cuvintele învățate, s-au observat progrese la pacienți, indiferent de grupul în care se aflau.

9. CITAT Dacă ați citat literal, trebuie să includeți textul citat între ghilimele, urmat de numărul paginii în paranteze la sfârșitul referinței. Dacă nu citați literal, descrieți doar o declarație a autorilor cu propriile cuvinte, nu aveți nevoie de un număr de pagină la sfârșitul linkului.

Exemplu incorect:

Putem vorbi despre dislexie atunci când performanța de citire este scăzută și atât cuplat cu un profil cognitiv caracteristic (Csépe - Ragó, 2008, 174).

Exemplu corect:

Putem vorbi despre dislexie atunci când „performanța de citire este scăzută și atât cuplat cu un profil cognitiv caracteristic” (Csépe - Ragó, 2008, 174.).

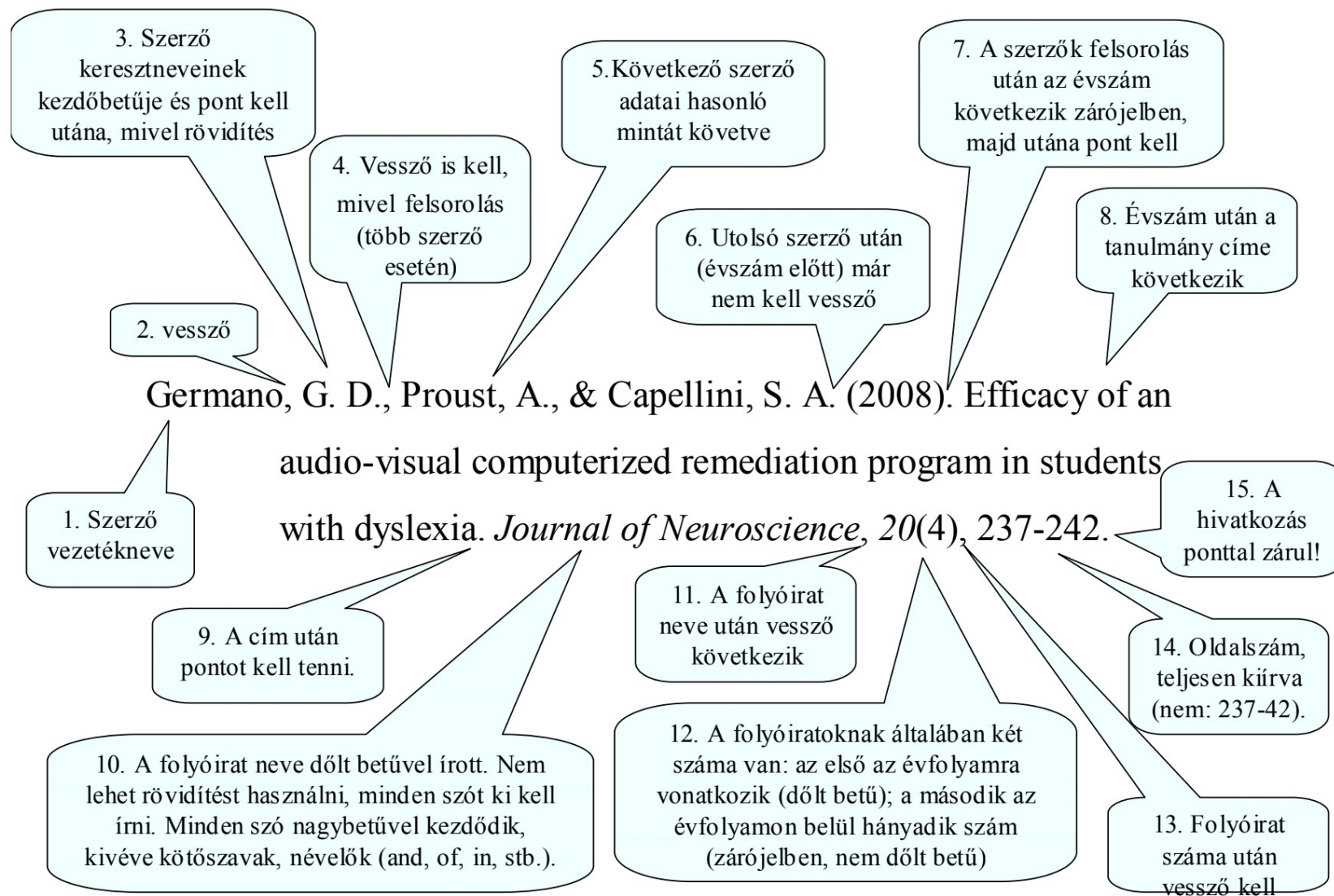
3.2. REFERINȚĂ LA SFÂRȘITUL TEXTULUI - UTILIZAT LITERATURĂ

IMPORTANT: Potrivii referințele din text și bibliografia! Adică, în bibliografie ar trebui să apară doar elementul referit în text; pe de altă parte, toate referințele din text ar trebui să apară în bibliografie!

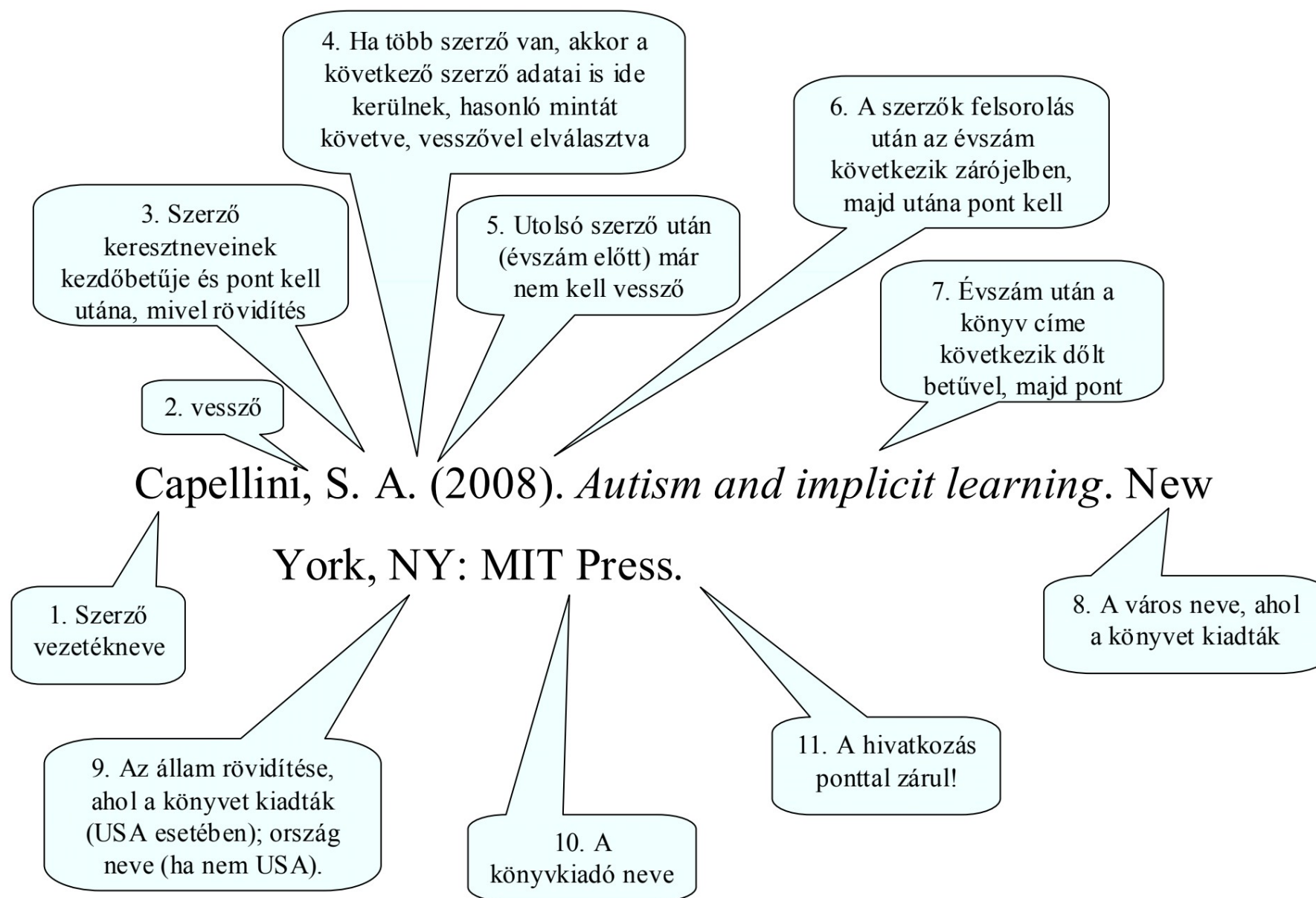
3.2.1. PREZENTARE GENERALĂ

Bibliografia trebuie furnizată formal în conformitate cu regulile adoptate în literatura de specialitate. În exemplele de mai jos, puteți observa utilizarea semnelor de punctuație și a tuturor celorlalte detalii!

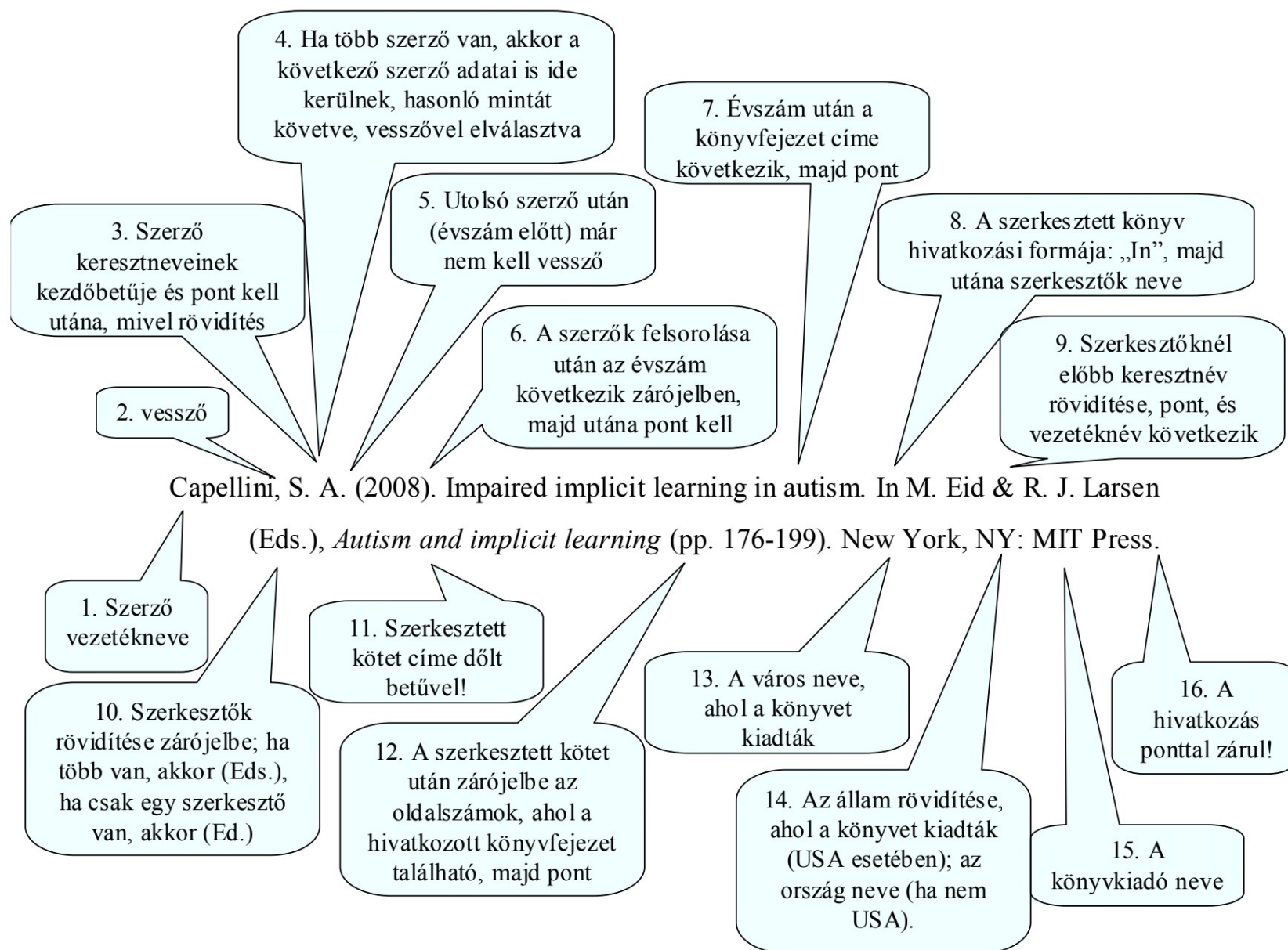
Folyóirat cikk: A példa angol nyelvű cikkekre készült. Magyar szöveg esetén az „&” helyére „-” kerül.

Könyv:

Könyvfejezet: A példa angol nyelvű cikkekre készült. Magyar szöveg esetén az „&” helyére „–” kerül.

Dacă, după ce ați citit aceasta, mai aveți îndoieli cu privire la procedura corectă într-un anumit caz, contactați instructorul dumneavoastră cu o întrebare!

3.2.2. ERORI TIPICE

1. NUMELE REVISTELOR Numele unei reviste este uneori prescurtat în căutarea literaturii. În acest caz, căutați numele complet, de ex. introdus pe google sau pe următorul link: http://www.efm.leeds.ac.uk/~mark/ISIabbr/P_abrvjt.html

Exemplu incorect:

Stefanini, S., Caselli, MC, - Volterra, V. (2007). Producția vorbită și gestuală într-o sarcină de numire de către copiii mici cu sindrom Down. *Brain Lang.* 101 (3): 208-221.

Exemplu corect:

Stefanini, S., Caselli, MC, - Volterra, V. (2007). Producția vorbită și gestuală într-o sarcină de numire de către copiii mici cu sindrom Down. *Brain and Language*, 101 (3), 208-221.

2. FORMATUL REFERINTELOR Referințele trebuie să fie în ordine alfabetică. În meniul Format / Paragraf, puteți seta tipul de indentare de care depinde (a doua linie a fiecărei referințe începe cu 1,25 cm spre interior). Nu există linii goale în link-uri (Spacing: 0 pt) !! Fără numerotare în link-uri! În cazul mai multor autori, ultimul autor este precedat de semnul „-”!

Exemplu incorect:

Literatura folosita

1. Daneman, M. și Blennerhassett, A. (1984). Cum se evaluează abilitățile de înțelegere auditivă ale precititorilor. *Journal of Educational Psychology*, 76 (6), 1372-1381.

2. Chiappe, P., Hasher, L. și Siegel, LS (2000). Memoria de lucru, controlul inhibitor și dizabilitate de citire. *Memorie și cunoaștere*, 28 (1), 8-17.

Exemplu corect:

Literatura folosita

Chiappe, P., Hasher, L. - Siegel, LS (2000). Memoria de lucru, controlul inhibitor și
Dizabilitate de citire. *Memorie și cunoaștere*, 28 (1), 8-17.

Daneman, M., - Blennerhassett, A. (1984). Cum se evaluează abilitățile de înțelegere a ascultării
a precititorilor. *Journal of Educational Psychology*, 76 (6), 1372-1381.

3.3. REFERINȚĂ LA SURSA ELECTRONICĂ

În disertația dvs. , vă referiți în primul rând la surse primare, adică publicații în reviste evaluate de colegi care publică cercetări empirice originale sau studii teoretice.

studii si manuale! În cazuri foarte rare, este de imaginat ca o sursă electronică să ofere informații pentru subiectul disertației, totuși, astfel de surse nu ar trebui să se bazeze în primul rând atunci când scrieți o disertație. Dacă este inevitabil, esența referinței în acest caz este aceea că autorul recunoaște și indică lucrarea pe care a folosit-o și că cititorul poate găsi el însuși lucrarea la care se face referire, dacă este necesar, pe baza datelor exacte ale referinței. Sursele electronice pot să nu aibă titluri, numere de pagină și nici autor, editor sau dată de lansare. Dacă această informație lipsește, este considerată o sursă mai puțin sigură. Regula generală la referire: încercați să respectați pe cât posibil regulile pentru sursele tipărite și adăugați acest lucru la informațiile de pe site (vezi exemplele de mai jos), inclusiv numărul DOI (vezi mai jos). Dacă publicația nu are o dată proprie, trebuie furnizată ora exactă a descărcării!

1. DIN STUDIUL REVISTA ELECTRONICĂ PUBLICAT ÎN REVISTA

Autor, AA, Autor, BB (data publicării). Titlul articolului. Numele jurnalului, numărul jurnalului.

Descărcat: data, link <http://Website>

Poulos, CN (2008). Conștiința Narativă și Amintiri Autoetnografice. Investigare calitativă (on line), 14 (1), 46-66.

Preluat la 2 februarie 2008, de la <http://qix.sagepub.com/cgi/reprint/14/1/46>

2. RESURSE ELECTRONICE FĂRĂ AUTOR ȘI AN

Adresa documentului sau a site-ului web; Descărcat: data și linkul <http://Website>

Comitetul NCAA pentru spirit sportiv și conduită etică. (nd). Planul de operațiuni 2001-02 și 2002-

03: Planificare strategică și bugetare pentru anii academici 2002-03 și 2003-04. Preluat la 9 februarie

2004, de la http://www.ncaa.org/membership/governance/assocwide/sportsmanship_ethics/index.html

Număr DOI (Digital Object Identifier): Calea către documente poate varia în sistemul electronic.

Numărul DOI a fost inventat pentru a atribui un identificador unic și permanent fiecărui document web.

Acest număr DOI este folosit în tot mai multe reviste evaluate de colegi, așa că dacă găsiți un număr DOI în documentul pe care îl utilizați, scrieți-l în literatura folosită la sfârșitul referinței:

NUMĂR DOI ÎN REFERINȚĂ:

Brashers-Krug, T., Shadmehr, R., Bizzi, E. (1996). Consolidarea în memoria motrică umană. Nature, 382 (6588), 252-255. doi: 10.1038 / 382252a0

Resursele electronice includ Wikipedia. Wikipedia este o enciclopedie online gratuită care este o formă specială de resurse terțiare. Informațiile de aici ar trebui tratate cu mare grijă, deoarece editarea acestora funcționează pe bază de comunitate, oricine le poate edita. Prin urmare, utilizarea informațiilor găsite pe Wikipedia în disertație nu este recomandată! Doar în cazuri foarte excepționale, de ex. doriți să scrieți despre câte articole de pe Wikipedia tratează un anumit subiect... Dacă acesta este cazul, este recomandabil să vă consultați cu supervisorul pentru a vedea dacă considerați Wikipedia ca o sursă acceptabilă. referință!

REFERINȚĂ LA ARTICOLUL WIKIPEDIA

Titlul articolului sau al site-ului web; În Wikipedia, The Free Encyclopedia., Descărcat: data și linkul [http: //](http://) Website

Psihanaliză. În Wikipedia, Enciclopedia Liberă. Preluat la 30 ianuarie 2008, de la <http://en.wikipedia.org/w/index.php?title=Psychoanalysis&oldid=187933570>

4. Software pentru referință

Dacă întâmpinați probleme în gestionarea corectă a citărilor atunci când vă scrieți studiile sau dizertațiile, aceste software sunt soluția. Scriind textul, puteți introduce linkul dorit, iar programele îl vor rezolva, de ex. Trimiteți automat textul citat din text la Word, conform formatului prestabilit și introduceți automat intrarea corespunzătoare în bibliografie la sfârșitul textului. Cei mai des utilizați gestionări de linkuri: Endnote (<http://www.endnote.com/>) și Zotero

(<http://www.zotero.org/>).